

Békés az összefogás megyéje

Elkészült a Békés Megyei Önkormányzat 2007-2013 közötti időszakra szóló társadalmi-gazdasági programja. Az "Összefogás megyéje" program célul tűzte ki, hogy Magyarország egyik legtöbb versenyhátrányt felhalmozott vidékének további leszakadása megálljon, s utána fejlődési pályára állhasson.

Az új szemléletű megyei önkormányzat felvállalja, hogy érdekeket képvisel és véd, értékeket őriz és fejleszt, s a megye egészében gondolkodik és közszolgálatot. A gazdaságfejlesztés területén elsőbbséget élvez a 44. sz. főút mielőbbi gyorsforgalmi úttá történő kiépítése. Folyamatosan javítandó az itt élő lakosság életminősége. Hogy mindez megvalósulhasson, a megyei önkormányzat önmagán kezd a változtatást: saját intézményrendszerét korszerűsíti. Méghozzá úgy, hogy közben a gazdasági-pénzügyi

egyensúlyt megőrizze.

Az elkövetkező években egészségügyi és szociális feladatainkat úgy kell megoldani, hogy az emberek minél kevesebb hátrányt szenvedjenek. Az erőforrásokat úgy kívánjuk elosztani, hogy jusson közoktatásra, közművelődésre, sportra, ifjúságra, nemzetségre. Nemzetközi kapcsolataink biztatóan alakulnak, az Európai Unió nyitási politikájának előnyeit mi is előnyeinkre használhatjuk ki.

Békés megyének van integrált esélyteremtési terve, amely a jövő garanciája. Nagyprojektjeink a holnapra tekintenek. Ezek magvalósulása a területfejlesztésnek lendületet ad, javítja a versenyképességet, ösztönzi a befektetéseket. Békés megye, a Békés megyeiek sok nehézséggel megküzdöttek már életük, történelmük során. Így lesz ez most is.

Domokos László, a Békés megyei közgyűlés elnöke

Őrizd az embert

Galánfi András előadóművész sípjának éles szava, majd azt követő monológjának nem kevésbé élesen hasító gondolatai vezették be Rácz György képzőművész kiállításának megnyitóját a Ruzicskay Alkotóházban június 16-án, szombaton délután. A művészt és vendégeit dr. Resztkető Péter a kiállítás életre hívásában közreműködő Ruzicskay Közalapítvány kuratóriumának elnöke köszöntötte. Szavai nyomán fény derült arra, hogy a jelenleg Hajdúszoboszlón élő Rácz György Szarvason született, az alföldi táj adta számára az első művészi ihletést, s az itteni szikes föld volt az az anyag, mely először készítette őt arra, hogy úgy keresse annak belső lényegét, mint az emberi létezés értelmét. Rácz György tanárának vallja Ruzicskay Györgyöt, aki a biofestészet megalapítójaként az élet hasonló tartományait kutatta.

Az értől az óceánig és a fölföl dobott kő költői képeit idézve kérte megnyitójában töprengésre hallgatóságát P. Szabó Ernő művészettörténész arról, vajon miért nem lehet senki „prófeta” saját hazájában. Rácz György munkásságának jó ismerője megállapította, hogy a

művész munkásságában felismerhető Rudolf Steiner, az antropológia megalapítójának hatása. S ez talán nem is véletlen, hiszen ahogy Rudolf Steiner a szellem és a nevelés nagyszerű elhivatottja volt, úgy Rácz

György szülővárosának, Szarvasnak is volt egy nagyívű gondolatok által vezérelt tanítója, Tessedik Sámuel személyében.

Rácz György rendkívüli etikai magatartásra ösztönző munkáit egy általa készített ikon idézetével ajánlotta a látogatók figyelmébe: „Őrizd az embert, ha lehet életeddel, ha lehet munkáddal, ha nem lehet, haláloddal.”

A kiállítás az Ruzicskay Alkotóházban, annak nyitvatartási idejében július 22-ig tekinthető meg.

Olvasónk írta

Az „Olvasónk írta” rovatban megjelenő vélemények nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség álláspontját. A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy a meg nem rendelt kéziratokat rövidítve, szerkesztve közölje, és ha úgy ítéli meg, biztosítsa az egyidejű reflexió lehetőségét.

Egy ünnepség margójára

A Szarvas és Vidéke Körzeti Takarékszövetkezet a napokban ünnepelte fennállásának 50. évfordulóját. Az ünnepi megemlékezésre szóló meghívó a következő idézettel kezdődik: „Sikeres üzletmenet láttán mindig gondolj arra, hogy valaki egyszer lépett egy merészt!”

Az ünneprontás szándéka nélkül – hiszen én is ünnepelem – van egy-két megállapításom az elhangzottakkal kapcsolatban.

Elsősorban az elnök asszony beszéde az, ami vélemény nyilváníttásra, vagy inkább korrekcióra, kiegészítésre késztet. A jó fél óráig tartó, hadaró stílusban felolvasott szöveg döntően túlhaladott, a többség számára érdektelen paragrafusok és adathalmazok citálásából állt, ezáltal teljesen személytelenné vált. Az alapító tagok gyors egymásutánban, névsorolvasás szerűen történt említése méltatlan volt tettekhez: az említett idézetben szereplő merész lépéshez! Ez a merész lépés ugyanis esetünkben a takarékszövetkezet alapítása volt.

Egy kis időráfordítással, a kor élő tanúinak megkeresésével konkrét emberi cselekedeteket, indítatókat lehetett volna felidézni.

Hasonlóan elnagyoltan nyertek említést a szövetkezet korábbi vezetői is. Majd a jelenkorhoz érve megtört a szófukarság. Eredmények, személyes érdemek is bemutatásra kerültek, azt az érzetet keltve, hogy az 50 év csak 5 éve kezdődött.

Miért maradtak nevük, munkájuk említése nélkül azok a dolgozók, akik 20-30 évi takarékszövetkezeti munkaviszony után innen mentek nyugdíjba és azok, akik 20-30 éve még mindig itt dolgoznak? Az ő munkájuk nagy részben hozzájárult az 50 év alatt elért eredményekhez, akkor is, ha nem első számú vezetők voltak. Ennyi erkölcsi elismerést sem kaptak!

Én, mint a takarékszövetkezet nyugalmazott elnök-ügyvezetője az 1985-től 2000-ig tartó vezetői ténykedésem alatt nagyban támaszkodhattam az említett dolgozók segítségére, támogatására, az eredményeket együtt értük el. Ezúttal is köszönetemet fejezem ki nekik!

Lehetőségeim korlátozott volta miatt csak annyit tehetek, hogy e helyen névszerint emlitem őket.

Szarvason: *Gécziné Aliz,*

Janecskóné Gizi, Nyemcsokné Erzsébet, Balogh Éva, Nagyné Teri, Balczó Edit

Békésszentandráson: *Fazekasné Aranka, Osztrólcukiné Mari, Doroginé Juli, Gombárné Éva Csabacsüd-Kardos-Öiménykút községekben: Novodomszkyne Mari, Komlovszkyne Mari, Szentkóné Mari, Kondacs Jutka, Barjak Mari*

Úgy gondolom, hogy még anyagi elismerést is érdemeltek volna! Nem lehet olyan szegény most a takarékszövetkezet, hogy a kiváló eredményekkel hivalkodó vezetés, az elnök asszony erre ne gondoljon, ne teremtsen rá fedezetet! Vajon az elnök asszony önmagát megjutalmazta? Erkölcseleg igen: a csabacsüdi önkormányzattal, illetve polgármesterrel. Egy szívfacsaróan negédes, véleményem szerint a legjobb ügyfél és munkatársi kapcsolaton is túlmutató epizód keretében. Ez láthatóan nem sokkalnak tetszett.

Az itt említett furcsaságok egy klasszikus költőnk néhány sorát juttatták eszembe, melyet figyelmébe ajánlok az elnök asszonynak:

„Nemes örbizalom, de ne az ön-hittség

Rugói lelkeket nagy célra feszít-sék:

Legnagyobb cél pedig itt e földi létben,

Ember lenni mindég, minden körülményben.”

Igen, ember lenni a dolgozókkal, ember lenni az indokolatlanul fogyatkozó tagokkal, ember lenni az ügyfelekkel és ember lenni csak úgy általában az emberekkel! Igaz a költő a versét, melyből az idézet való, egy, a felnőtt élete kezdetén levő ifjúnak írta, mint egy parainézisként, de nem késő ezt megszívlelni még így a 60. évhez közeledve sem. S akkor talán az elnök asszony által oly hön áhitott közismertség is megvalósulhatna. Nem csak virtuálisan, a tv képernyője jóvoltából, hanem a valós kapcsolatok révén is.

Zvada Mihályné, a takarékszövetkezet nyugalmazott elnök-ügyvezetője

Az írásban érintett elnök-ügyvezetőnek – lapunk szokásainak megfelelően – felajánlottuk az egyidejű reflexió lehetőségét, ő azonban nem kívánt élni ezzel a lehetőséggel.